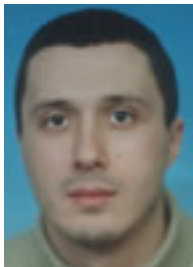


Косово су изгубили српски евроунијати!



Ово је један од најважнијих закључака који би српски народ требало да извуче из најновије историјске лекције. Јер да је на председничким изборима 2008. године победио други кандидат, на њега и српску националну опцију у целини сручио би се талас домаћих и страних оптужби да су „својом вишедеценијском политиком“ изазвали неповратни губитак Косова и Метохије, а да су на власти биле и остале „праве демократске снаге“ то се не би десило. Овако је све више него јасно: Косово је изгубио евроунијатски кандидат, његова спољна политика и читав концепт ослањања на Европску Унију. Ма колико то покушавали да замаскирају власници медијске слике света у Србији, управо је политичка идеја да се кроз Европску Унију очува Косово и Метохија у саставу Србије доживела историјски крах и не би више смела да буде кандидована као озбиљна државна политика. Јер само политичком слепцу још увек није јасно да је Европска Унија главни спонзор и промотер независног Косова.

Косово као српско питање

Косово и Метохија су „онај камен земље Србије“ који је не само крајеугаони камен постојања српске државности, већ и последњи бедем потпуној дезинтеграцији државе Србије. Борба за Косово и Метохију у саставу Србије аутоматски брани Рашку област, Војводину и југ централне Србије у саставу Србије. Пораз у овој борби није последња тачка дезинтеграције бившег југословенског простора и српских земаља, већ само један у низу српских пораза који ће се убрзо наставити на осталим тачкама распада Србије. С друге стране, победа у овој борби отвара перспективу за преиспитивање свих авнојевских граница и поновно отварање Српског питања на Балкану. Са таквом политичком, дипломатском или војном победом коначно ће бити могуће поставити питања Републике Српске Крајине, Републике Српске или Црне Горе, која је било немогуће поставити у времену после свих пораза.

Косово као српско, европско и светско питање

Пише: Бошко Обрадовић
петак, 06 јун 2008 19:52

На овом питању на испиту је елементарна српска национална част и достојанство, храброст вођења политике у 21. веку и способност организовања српског народа. После „губитка“ Косова нема више препрека даљем понижавању српског народа и потпуном растакању нашег националног бића. Као што смо више пута констатовали: „Свако ради свој посао“. Да ли ми радимо свој?

Нема сумње да Косово и Метохија нису изгубљени. Сви светски правни и геополитички параметри и перспективе коначно су на српској страни. Треба се само добро спремити за велику и дуготрајну борбу и издржати.

Косово као европско питање

Половином 1389. године у великим европским градовима звонила су звона да поздраве победу српске хришћанске војске на Косову Пољу над турским освајачем Европе. Данас Европски парламент истиче заставу независног Косова и поздравља даљу исламизацију Европске Уније. Шта се променило после више од 600 година – Срби или Европа?

Одузимање Косова и Метохије Србији од стране Европске Уније је дубоко антиевропски чин. Овим противправним и антиевропским кораком руше се границе на којима почива мир успостављен у Европи после Другог светског рата, а на тој мировној идеји је настала и сама Европска Унија. Поставља се питање по ком критеријуму се Европска Унија одриче свог историјског савезника и древног хришћанског и европског народа и опредељује за стварање друге албанске државе у Европи и за стајање на страну највећег европског извора криминала и тероризма?

Европска Унија, својим понашањем према статусу Косова и Метохије, представља издају Европе и европских вредности. Српски народ, одбраном Косова и Метохије, даје пример европског опредељења у 21. веку и представља понос аутентичне Европе. Србија је у овом тренутку изнова бедем хришћанске Европе, онако како је 90-их година Република Српска била авангарда обнове националне идеје у Европи.

Срби су тренутно прави Европљани, а српска борба за Косово и Метохију симбол агоније Европе, која може имати само један од два могућа епилога: крај историје Европе или обнову европских вредности и идеје Европе нација.

Косово као светско питање

На питању Косова и Метохије данас се ломи читав светски правни поредак, као и комплетан систем Уједињених нација настао после Другог светског рата. Јер ако се више не поштују одлуке Савета безбедности, ако је могуће вршити војне интервенције и слати нелегалне мисије широм света, онда међународно право више не постоји и све је дозвољено, сви могу постати жртве истог безакоња.

Зато се данас на Косову и Метохији брани не само територијални интегритет и државни суверенитет Србије већ и међународни правни поредак и опстанак система Уједињених нација.

За одбрану српских националних интереса у региону потребна нам је побуна националне свести против духа предаје и моралне лењости, као и стварање Српске мреже појединаца, установа и удружења широм Отаџбине и Расејања.

У одбрани Европе нарастајући евроскептицизам изнедриће мрежу слободољубивих интелектуалаца и организација широм Европе. У том правцу гледано, идеја Европске Уније живи свој врхунац и треба се спремати за њену пропаст.

А у одбрани старог светског поретка од нових тоталитарних обрису назире се евроазијски економски, војни и геополитички блок. У свему томе српски народ, који се увек налазио на страни историјске истине и правде, треба да нађе мост преко кога може прећи на страну духовног, физичког и државног опстанка у 21. веку.

Аутор је главни и одговорни уредник часописа „Двери српске“